

VOOR GELIJKHEID EN DEMOCRATIE

VREDES NIEUWS

Wat na Kyoto?

Geen mens klasseert de waarschuwingen van het klimaatpanel van de Verenigde Naties (IPCC) nog als onredelijk. Als het klimaat meer dan 2°C opwarmt dan treden we het tijdperk binnen van de klimaatchaos. Want dan beginnen allerhande processen te werken waarvan de uiteindelijke uitkomst niet te voorspellen valt. Wel weten we dat dit drama-tische gevolgen zal hebben op bijvoorbeeld water- en voedselvoorziening. We weten ook dat sommige processen dan onomkeerbaar worden, ook als de CO2 uitstoot daarna zou stoppen. Uitgestorven diersoorten komen niet terug. Gedooide permafrost lost haar broeikasgas methaan die dan nooit meer terug zal invriezen. Ook de politici beamen eindelijk de wetenschappelijke feiten. Europa heeft zich zelfs ertoe verbonden de algemene uitstoot van broeikasgassen tegen 2020 met minstens 20% te verlagen ten opzichte van het uitstootniveau van 1990. Deze doelstelling wordt nog opgetrokken tot 30 % indien andere industrielanden zich ertoe verbinden hetzelfde te doen. In 2012 eindigt de termijn van het Kyoto akkoord waarin ook reeds afspraken zaten met betrekking tot CO2-uitstoot. De meeste W-Europese landen zullen hun doelstellingen allicht niet halen.

In december vindt de opvolgconferentie plaats in het Deense Kopenhagen om te komen tot een nieuw klimaatakkoord. De vrees is groot dat de politieke wil zal ontbreken om tot verregaande afspraken te komen. En dat zal nodig zijn, zelfs meer dan de 20 of 30% waar de EU over spreekt. Hoe sneller we de CO2-uitstoot kunnen terugdringen, hoe geringer de kosten. Hoe langer we wachten, hoe nefaster de impact, hoe groter de kosten.

De voorbereidingen vinden op dit moment plaats in Bonn. Als de tot hertoe beloofde reducties in het eindprotocol worden opgenomen, zal tegen 2020 slechts 10 tot 16% gehaald worden in plaats van de vereiste 40%.

Klimaatexperten luiden reeds de alarmbel. Ook het hoofd van de klimaatafdeling van de Verenigde Naties ziet het zwart in. Hij hoopt dat er toch een doorbraak komt voor begin september.

Volgens Ban Ki-Moon, secretaris-generaal van de VN hebben we nog slechts 10 jaar om catastrofale gevolgen voor bevolking en planeet te voorkomen. Misschien moeten we toch maar druk zetten op de onderhandelaars in Kopenhagen.

Ludo

De crisis als keerpunt

Het slechte nieuws is dat de economische crisis het BNP (Bruto Nationaal Product) laat krimpen. Het goede nieuws is dat de economische groei al lang niet meer bepaalt hoe goed of slecht we ons voelen.

Daarenboven is onze ecologische voetafdruk reeds zo ver doorgeschoten dat we nu gezamenlijk 1,3 werelden nodig hebben om aan onze consumptiewensen te voldoen.

Als het cijfer van het BNP geen goede indicatie meer is om de toestand van ons welzijn én de toestand van de capaciteiten van de aarde te meten, dan moeten we op zoek naar een ander meetinstrument.

Het NEF (New Economic Foundation) deed in 2006 een eerste poging en komt nu (juni 2009) met een tweede versie van hun HPI of Happy Planet Index. Deze HPI -meetlat is streng voor onze focus op het BNP en zet deze op stal als onbetrouwbaar en misleidend. In plaats van de goede richting aan te wijzen, stuurt het BNP ons allen in een straatje zonder einde - en uiteindelijk zonder welvaart. Blijkbaar dringt dit ook door tot een aantal wereldleiders en hun adviseurs. Anthony Giddens, ooit de raadgever van de Engelse eerste minister Tony Blair, spreekt van “het einde van het einde van de geschiedenis”. Hiermee verwijst hij naar de uitspraak van de econoom Thomas Friedman die in de jaren ‘90 met “het einde van de geschiedenis” beweerde dat het kapitalisme na de val van de Sovjet Unie de toekomst voor zich alleen had.

Nochtans weten we al sinds 1972 met de Club Van Rome dat er grenzen zijn aan economische groei omwille van de belasting van milieu en uitputting van schaarse grondstoffen.

Ook in latere jaren ontbrak het niet aan waarschuwingen. De kritiek ontsproot niet enkel uit ecologische motieven. Nog in 2006, op een moment dat de beurzen nog in hoerastemming verkeerden, publiceerde het NEF een rapport waaruit bleek dat voor elke groei van 100\$ slechts 0,6\$ terecht kwam bij de miljard armen die het met 1\$ per dag of minder moeten stellen.

Ondertussen weten we wel dat we geen andere keuze hebben dan van richting veranderen. Als de klimaatwijziging boven de 2° C uitstijgt, komen we terecht in klimaatchaos waarvan het einde niet kennen. Ook de publieke opinie is volgens recente enquêtes zich daarvan bewust..

De HPI heeft de ambitie om een instrument te zijn waarmee we enerzijds ons welzijn en ons gelukkig voelen kunnen verbeteren en anderzijds dat we die niet doen ten koste van de aarde en haar capaciteiten voor de volgende generaties.

HOE WERKT DE HPI?

“Geluk” heeft de naam niet meetbaar te zijn. Waar we alvast kunnen van uit gaan dat geluk en gezondheid streefdoelen zijn voor alle mensen.

Maar ook “geluk” is meer en meer een onderzoeksobject voor wetenschappers met als doel de gradaties op een schaal

te kunnen uitzetten. Daarbij komen andere elementen aan de oppervlakte: vitaliteit, grijpen van mogelijkheden en uitdagingen, zelfstandigheid, innerlijke zekerheid, verbondenheid met vrienden, familie en bredere gemeenschap, ...

Al vele jaren vinden regelmatig enquêtes plaats om te ontdekken hoe mensen één van de belangrijkste aspecten van welzijn ervaren: levensvoldoening (life satisfaction) of hoe tevreden men is over zijn/haar leven.

Deze graad van tevredenheid koppelt men dan aan de antwoorden over sterkte en grootte van de aangehaalde netwerken, status van relatie, graad van opleiding, materiële omstandigheden, inkomen, tewerkstelling, ... Hieruit weet men dat landen hoger scoren als ze beschikken over beter sociaal kapitaal, beter klimaat, meer natuurlijke rijkdommen, hogere levensverwachting, betere levensstandaard, meer zeggenschap in het beleid, ...

Sinds het einde van vorige eeuw gebruikt men het begrip “gelukkige levensjaren” waarbij de tevredenheid over het leven gekoppeld wordt met de levensverwachting. Dit gaf de HLY (happy life years) index.

De andere bepalende factor van de HPI zegt iets over de ecologische context. Het gaat er tenslotte om te meten in hoeverre gemeenschappen er in slagen om hun menselijke doelen te realiseren zonder toekomstige generaties te beletten hetzelfde te doen.

“MO*”, mondiaal magazine

Een jaarabonnement waarbij u 10 nummers ontvangt, kost 32 Euro. Als je nu abonneert, krijg je het nieuwste boek van Harald Welzer of Dirk Barrez en John Vandaele erbij.

Het juli-augustusnummer van MO* brengt o.m. het verhaal hoe een EPA (Economisch partnerschapsakkoord) nadelig kan zijn voor zuidelijk Afrika. Nog steeds actueel is het artikel over de opvangcrisis in de asielcentra. John Vandaele interviewt leden van de Stiglitz-commissie van de VN over de financieel-economische crisis. Gie Goris brengt een hele rapportage mee van zijn reis naar Pakistan. 19 juli was het 30 jaar geleden dat de Sandinistische revolutie overwon in Nicaragua. Alma De Walsche blikt terug. En

Vrede

Is het tweemaandelijks magazine met veel achtergrondinformatie rond het wereldgebeuren van de vredes-organisatie Vrede vzw. Een abonnement kost 20 Euro per jaar. Het juli-augustus nummer heeft het o.a. over de puinhoop die de VS in Irak achterlaten. Arnold Karskens geeft een interview over de situatie in Afghanistan en stoffeert de uitspraak “hoe meer buitenlandse troepen, hoe meer ellende”. Mehdi Marechal van Oxfam Solidariteit bespreekt de blokkade van Gaza en de straffeloosheid van Israël. Waar Israël hiervoor het geld haalt, vertelt het relaas over Dexia. Een katern over Egypte gaat over de vele vormen van protest. Francine Mestrum praat na over de Europese verkiezingen en het ontbreken van visie en programma bij links. En

vredesnieuws p.3
3e trimester 2009

De geschiedenis heeft heel wat voorbeelden van beschavingen die te laat merkten dat ze richting afgrond evolueerden. Het verhaal van het Paaseiland is door Jared Diamond uitvoerig beschreven in zijn boek *Ondergang*. Een rijke beschaving eindigde in oorlogen en kannibalisme omdat ze geen oog had voor de systematische verwoesting van haar natuurlijke omgeving.

Vandaag beschikken we wel over een manier om onze impact op onze aarde te meten op een voldoende nauwkeurige manier: de ecologische voetafdruk. Enkele overheidsinstellingen in de wereld gebruiken deze meetlat reeds in hun rapporten.

We weten dus dat de rijke Oeso-landen gemiddeld 3 planeten verbruiken. Dit is mogelijk doordat de rijke landen mee het deel van de arme landen opsoeperen en door de capaciteit van de aarde af te breken ten koste van volgende generaties.

Als we de HLY index verhouden tot de ecologische voetafdruk dan krijgen we de HPI.

WAT GETELD WORDT, TELT.

Het grootste deel van de geschiedenis moest de mens het stellen zonder het doel van economische groei. Als het doel al bestond, dan was het nog een middel op andere doelstellingen te verwezenlijken.

In 1947 werd het een belangrijke indicatie van de Verenigde Naties om het naoorlogse economische herstel te meten. Toen al wezen enkele critici er op dat deze meetlat de interne (wan)verdeling van de welvaart niet meet en zelfs toedekt. Met de taart groter te maken, is er ook minder nood om

werk te maken van een betere en rechtvaardiger verdeling van de taart.

Vandaag is economische groei de sluitsteen van de Lissabon strategie voor Europa. Om deze groei te verwezenlijken moet de consumptie aangewakkerd worden. In heel wat landen (VS, VK) leidde dit tot massale schuldenlast voor de consument die met allerlei leningen zijn consumptiepatroon wilde optrekken. De onmogelijkheid dit te bestendigen was één van de oorzaken van de huidige crisis. En uiteindelijk rijst de vraag met welk doel de consumptie moet verhogen. Vanaf een bepaald inkomensniveau heeft meer consumptie weinig of geen impact meer op het welzijnsniveau. Dan spelen andere factoren een veel grotere rol: al dan niet hebben van een zinvolle job, deelname aan het sociale en culturele leven, ...

Het is zelfs omgekeerd: schuldenlast is een belangrijke component bij patiënten met depressies en andere psychosomatische ziektebeelden. En ook leidt de focus op persoonlijke consumptie vaak tot allerlei effecten van afbraak van diepe persoonlijke relaties, een lager positief zelfbeeld en zelfs toename van psychologische ziektesymptomen.

Het is dan ook angstwekkend dat onderzoeken uitwijzen dat het heersende waardepatroon de verkeerde richting uitgaat. Bij studenten in de VS is het bijvoorbeeld aangetoond dat “het financieel heel goed doen” vandaag veel belangrijker geworden is dan bijvoorbeeld “een zinvolle levensfilosofie ontwikkelen” terwijl het eind jaren ‘60 vorige eeuw omgekeerd was.

Andere feiten zijn meer hoopgevend. Onder andere het resultaat van een internationaal opinieonderzoek dat uitwijst dat drie vierden vinden dat gezondheids- en sociale en milieu-indicatoren minstens zo belangrijk zijn dan economische indexen om nationale vooruitgang te meten.

Vooralsnog is de Oostenrijkse minister die ervoor pleit om vanaf volgend jaar Europa te focussen op de kwaliteit van het leven in plaats van op economische groei, een vreemde eend in de bijt.

DE HPI ONTRAFELD

De NEF berekende de HPI voor 143 landen die samen 99% van de wereldbevolking bevatten. De drie bepalende factoren (levensverwachting, levensvoldoening en ecologische voetafdruk) werden voor al deze landen berekend voor 2005, 1990 en 2000.

De hoogste score in levensverwachting vinden we zoals verwacht terug in de meest ontwikkelde landen en dan vooral in rijke Oost-Aziatische culturen met name Japan en Hong-Kong (resp 82,3 en 81,9 jaar). Slechts 4 landen met een BNP kleiner dan \$20.000 per capita vinden we terug in de top 35 met een levensverwachting boven de 77 jaar: Malta, Costa Rica, Chili en Cuba. Het mag opgemerkt worden dat Cuba met slechts 15% (6800\$) van het BNP/Capita van de VS, slechts 2 maanden onder de levensverwachting van de VS zit (77,9 jaar). België haalt 78,8 jaar met een BNP/Capita van \$33000.

Bij de levensvoldoening is de situatie minder vanzelfsprekend. Latijns Amerika doet het hier

wonderwel goed. Het land dat best scoort is Costa Rica (8,5/10) en dit met een BNP/Capita van 25% van dat van de VS. Ierland, Noorwegen en Denemarken vormen met Costa Rica de top4. België zit in het peleton met 7,6 op 10.

Een ecologische voetafdruk van één aarde stemt overeen met 2,1 globale hectare. Deze oppervlakte is per wereldbewoner beschikbaar voor productie en consumptie. Een land met een gemiddelde voetafdruk van 2,1 gha of lager neemt dus niets meer dan zijn rechtvaardig deel. Luxemburg (10,2 gha), de Verenigde Arabische Emiraten (9,5 gha) en de VS (9,4 gha) bouwen een immense ecologische schuld op ten aanzien van andere mensen nu en in de toekomst. Heel wat Afrikaanse landen zitten ruim onder hun rechtvaardig aandeel. België doet het met 5,1 gha nog slechter dan Nederland (4,4 gha) en Duitsland (4,2 gha) maar minder slecht dan Engeland (5,3 gha) en Spanje (5,7 gha).

HET TOTAALBEELD.

De kracht van de HPI ligt in de combinatie van de drie factoren. Het NEF heeft ervoor gekozen de tabel te publiceren in volgorde van de HPI-score maar met de drie sub-scores erbij. Dit geeft meteen een beeld van in welke factor of factoren het schoentje wringt. Daarenboven werden de 143 landen eveneens in 19 sub-regio's ondergebracht en werd hierop ook een rangschikking uitgevoerd. Dan zien we in volgorde van HPI-score volgende rangschikking: Centraal Amerika met Mexico en de Caraïben, vervolgens Zuid-Amerika en dan Zuid-Oost Azië, Noord-Afrika, China, Zuid-Azië en op de 9e plaats West-Europa.

Op de 11e plaats vinden we Noord-Europa en op de 16e plaats Noord-Amerika. De rij sluit met de andere subregio's van Afrika. Dat wil zeggen dat op dit moment Zuid-Amerikaanse landen (2e plaats) gemiddeld veel beter in staat zijn om met de beperkte ecologische middelen hun onderdanen lange gelukkige levensjaren (LHY) te bieden dan de West-Europese landen.

Aan de top van het landenklassement staan Costa-Rica, de Dominicaanse Republiek en Jamaica.

Het NEF merkt op dat uiteraard Costa Rica niet de hemel op aarde is. Met een voetafdruk van 2,3 gha zit ze zelfs boven het gewenste. Een aantal feiten geven wellicht een begin van verklaring: het land heeft minder armen (met minder dan 2\$ per dag) dan het EG-land Roemenië, er is geen budget meer voor defensie sinds 1949, het land kent een sterke politieke participatie, er is een hoog natuurlijk kapitaal en het is volgens de Yale universiteit één van de meest performante landen op gebied van milieubescherming.

MANIFEST

Het NEF koppelt aan bovenstaande analyse een voorstel van handelen. Welke acties moeten ondernomen worden opdat de HPI stijgt?

Dit tienpuntenprogramma kan natuurlijk gelezen worden als een programma om de crisis zinvol te lijf te gaan.

1. Roei eindelijk extreme armoede en honger uit.
2. Verbeter de gezondheidszorg. De wereldhandelsorganisatie berekende dat \$43 per persoon per jaar voldoende is voor een goed niveau van basisgezondheidszorg.

BARBECUE 29 augustus

Zaal St. Jozef Ruisbroek-dorp

Als je medewerker, lid of sympathisant bent van bijvoorbeeld Amnesty International, AZG, Hand in Hand, Wereldwinkels, 11.11.11-comite's, Christelijke Basisbeweging, Broederlijk Delen, Argos, vakbonden, Vierde Wereld organisaties, Wrak, Wereldsolidariteit, De Schakel, Natuurpunt, Jeugdbond voor Natuur en Milieu, Vredeseilanden, ... dan ben je meer dan welkom op deze editie van de barbecue.

Billie Barlow en Jan Van De Ven als af- sluiter

Vanaf 18.00u, gratis inkom, democratische prijzen, cocktailbar, ...

www.
vredesnieuws
.be

3. Verlicht de schuldenlast van de arme landen die ervoor zorgt dat deze landen dat ze geen sociale prioriteiten kunnen stellen. 4. Ondersteun een ander waardepatroon dat niet langer gericht is op meer consumptie maar op sociale interactie en verbondenheid. 5. Ondersteun zinvolle tijdsbesteding door meer waardering voor	vrijwilligerswerk en inzet in lokale initiatieven en projecten. 6. Promoot goed beheer door burgers sterker te betrekken in democratische processen. 7. Identificeer de beperkingen die de natuur ons oplegt en ontwerp een politieke economie die hiermee rekening houdt. Voor het einddoel van het bereiken van een ecologische voetafdruk van één	aarde moet een planning opgezet worden. 8. Duurzame consumptie en productie bevorderen door ecologische taksen en labelling. 9. CO2 reductie van 80% tegen 2050. 10. Meet wat belangrijk is.

Voor meer info: http://www.neweconomics.org/gen/z_sys_publicationdetail.aspx?pid=289

Regularisatieakkoord: het verleden wordt geregeld, de toekomst blijft (rechts)onzeker

De gestage druppel holt de hardste steen uit... na jarenlang actievoeren en gebroken beloftes is er eindelijk een akkoord over de regularisatie van mensen zonder papieren. Op 18 juli laatstleden slaagde de federale regering er na anderhalf jaar bakkeleien eindelijk in om tot een akkoord te komen betreffende de regularisatie van mensen zonder wettig verblijf. Wat positief is aan het akkoord is dat het een oplossing biedt voor mensen die al jaren in grote onzekerheid trachten te overleven in ons land. Het grootste minpunt van het akkoord is dat het voor een groot deel gaat over een éénmalige operatie, het verleden wordt geregeld, maar heldere criteria voor de toekomst blijven uit. We beperken ons hier tot het bespreken van de grote lijnen van het akkoord. Het is echter heel erg belangrijk dat mensen die een aanvraag willen indienen over correcte en volledige informatie beschikken. Onderstaande website is daarbij een hulp, verder staan ook vele vluchtelingenorganisaties klaar om mensen hier professioneel bij te begeleiden. De beloofde omzendbrief is er niet gekomen, maar de nieuwe regels werden geconcretiseerd onder de vorm van instructies aan dienst vreemdelingenzaken. De volledige tekst van het akkoord kan u terugvinden op <http://www.vreemdelingenrecht.be/>

Het belangrijkste minpunt van het akkoord is dat het hoofdzakelijk om een éénmalige operatie gaat. De mensen die een aanvraag tot regularisatie willen indienen omwille van duurzame lokale verankering zullen dat maar kunnen doen tussen 15 september en 15 december 2009. Er worden dus geen criteria vastgelegd voor de toekomst. Bijgevolg ligt het lot van mensen die na 15 december een aanvraag tot regularisatie indienen weer volledig in handen van de bevoegde minister. De rechtsonzekerheid blijft daardoor ook in de toekomst bestaan. Positieve punten in het akkoord zijn:

- Dat de dossiers binnen de eenmalige operatie niet alleen op papier worden bekeken. De aanvrager zal worden gehoord door de commissie van advies.
- Voor de eenmalige operatie worden er geen onhaalbare ontvankelijkheidsvoorwaarden gesteld. Ook de zogenaamde 'economische regularisatie' krijgt hier een plaats. (mensen die een arbeidscontract kunnen voorleggen)
- Een lange asielpcedure (fout van de overheid) kan leiden tot regularisatie en ook afgesloten procedures komen hiervoor in aanmerking.
- Er is bij de eenmalige maatregel voldoende tijd voorzien om het dossier goed voorbereiden en dan

in te dienen (van 15 september tot 15 december 2009). Op dit moment is het enorm belangrijk om zo breed mogelijk juiste informatie te verspreiden. Een aantal organisaties is achter de schermen al druk bezig met het opzetten van informatiecampagnes. Ook Kerkasiel anders is hier mee bezig. Op zaterdag 12 september van 9u30 tot 13 uur organiseren zij een informatievoormiddag – voor begeleiders en vrijwilligers – in Brussel op het secretariaat van Kerkwerk Multicultureel Samenleven (KMS), Huidevetterstraat 165 te 1000 Brussel. De vergadering is bestemd voor begeleiders en vrijwilligers. Niet voor regularisatieaanvragers! Dit is één van de initiatieven die genomen worden. Het is heel belangrijk dat iedereen in zijn of haar buurt nagaat of er mensen zonder papieren zijn die eventueel baat hebben bij één van deze maatregelen, zodat deze mensen op tijd doorverwezen kunnen worden naar gespecialiseerde diensten die hen kunnen bijstaan bij hun regularisatie; Hou je ogen, je oren en je hart dus goed open, onze samenleving kan er qua solidariteit alleen maar mee op vooruitgaan.

Hilde (0499456720)

**vredesnieuws p.6
3e trimester 2009**

Stedenband Nquthu-Bornem

Bornem en Zuid-Afrika: dichterbij elkaar dan je denkt

9214 km verwijderd van elkaar en toch burenen? De Zuid-Afrikaanse gemeente Nquthu en de gemeente Bornem liggen net iets dichterbij elkaar dan de wereldkaart doet vermoeden. Beide gemeenten zijn immers eind 2008 in het huwelijksbootje gestapt door een internationale samenwerking of stedenband in het leven te roepen.

Wat is een stedenband nu eigenlijk? Een stedenband is een samenwerking of partnerschap tussen twee besturen en hun bevolking (één in het noorden en één in het zuiden), waarbij een uitwisseling van ervaringen, informatie en (bestuurlijke) kennis centraal staat. Dit gebeurt met respect voor ieders eigenheid maar met de mogelijkheid om op overeengekomen beleidsgebieden van elkaar te leren en elkaar te versterken. Het is m.a.w. een samenwerkingsmodel dat toelaat om zowel gemeentebesturen als inwoners hun specifieke rol in ontwikkelingssamenwerking te laten spelen en die samenwerking ook veel zichtbaarder en concreter maakt.

Wederzijds bezoek aan Nquthu en Bornem

Op vrijdag 24 oktober 2008 tekenden beide gemeenten na afloop van een grondige voorbereiding naar selectie van een partnergemeente door de gemeente Bornem en een verkennend bezoek van 7 dagen aan Nquthu door een Bornemse 4-koppige delegatie een samenwerkingsovereenkomst. Beide gemeenten engageerden zich daarbij voor een samenwerking tot 2014, dit rond 3 grote beleidsthema's, milieu, jeugd en lokale economie.

vredesnieuws p.7 Een
3e trimester 2009 verdere

concretisering d.m.v. een actieplan was echter pas mogelijk na afloop van een ontvangst van een delegatie uit Nquthu van 16 tot en met 27 juni 2009. Een delegatie van 7 politici en ambtenaren werden 10 dagen rondgeleid in onze gemeentelijke administratie en de organisaties actief in de gemeente Bornem. Zij maakten kennis met onze dienstverlening waarbij er specifiek aandacht werd besteed aan drie bovenvermelde beleidsthema's. Het bezoek in Bornem was voor beide partners een voltreffer. Hoewel het programma propvol zat en bijgevolg vermoeiend was, kwam de delegatie tijdens de presentaties en bezoeken altijd wel met heel interessante en gerichte vragen.

En wat nu?

Na beide bezoeken is de tijd rijp voor actie. In het late najaar van 2009 gaat er nog een technische missie door rond milieu om een eerste uitwerking te verwezenlijken naar milieuplanning en milieueducatie (op school). In 2010 wordt onder meer werk gemaakt van een inleefstage voor bibpersoneel vanuit Nquthu te Bornem, een voorbereiding van samenwerking tussen scholen te Bornem en te Nquthu en een jongerenuitwisseling in het kader van participatie aan het jeugdbeleid en milieu-sensibilisatie voor en door jongeren.

Nquthu: kloppend hart van de Zulucultuur

Nquthu is gelegen tussen Dundee en Vryheid in de provincie Kwazulu Natal, in het oosten van Zuid-Afrika. Vanuit historisch oogpunt vormt onze zusterstad één van de kernen van 'Zululand'. Hier werden in de 19de eeuw veldslagen tussen blanke Afrikanerboeren en Zulu's enerzijds en Engelsen en Zulu's anderzijds uitgevochten, en leeft de Zulu-identiteit heden ten dage nog

sterk. Hierdoor bezit het enkele toeristische troeven.

Nquthu telt 163000 inwoners en beslaagt 1451 km² licht golvend landelijk gebied met een tweetal verstedelijkte kernen. Het bestuur is goed georganiseerd met een democratisch verkozen politiek bestuur en een gestructureerde administratie. Heel wat lokale verenigingen en organisaties zijn er actief.

Niettemin staat Nquthu voor enorme uitdagingen. Het ligt door zijn ligging in de voormalige 'thuislanden' in één van de armste regio's van Zuid-Afrika en heeft onder meer te kampen met een enorme werkloosheid en een hoog percentage HIV/AIDS onder de bevolking.

Meer info over de stedenband en over Nquthu kan je nalezen op www.bloggen.be/stedenbandbornem of op www.bornem.be (sectie diensten/noord-zuid/stedenband) of kan je vragen bij wereldconsulent gemeente Bornem, Sint-Amansdsesteenweg 41/43, 2880 Bornem, 03 8906944, daan.sanders@bornem.be

Openingsuren Wereldwinkels

Breendonk: wo 14-16
do 14-15
za 10-12
zo 10-12

Bornem: (tel 889 53 92)
wo 14-17
za 10-12 14-17

Willebroek: di 10-12 14-17
wo 10-12 14-17
vr 10-12 14-17
za 10-12 14-17

Puurs: wo 14-16
do 9.30-12
za 9.30-12 14-17
zo 9.30-12

St.Amands di 10-12
wo 14-17
za 10-12 14-17

Werken aan het klimaat, voor vrede

vlaamse vredesweek 25 september - 4 oktober 2009

De klimaatsverandering is er. Daar hoeven we niet meer aan te twijfelen. Al evenmin valt te ontkennen dat dit nu reeds bestaande wrijvingen aanwakkert, conflicten verscherpt en nieuwe spanningen en conflicten in het leven roept.

De opwarming van de aarde zal zich versneld doorzetten en kan uiteindelijk een kritieke grens overschrijden met onomkeerbare effecten en onaanvaardbare risico's. Experts voorspellen dat bij een gemiddelde opwarming van 2°C honderden miljoenen mensen dakloos zullen worden door overstromingen en miljarden mensen een tekort aan water zullen hebben door extreme droogtes. De strijd om materiële basisbehoeften zal blijvend toenemen en de vluchtelingenstromen zullen nog vergroten. Tegen 2050 verwacht men zo'n 150 miljoen klimaatvluchtelingen – waarvan het merendeel vrouwen en kinderen zullen zijn.

Dit alles zal onvermijdelijk gepaard gaan met conflicten. Gemeenschappen komen niet alleen met andere gemeenschappen in conflict, maar scheuren en barsten ook intern. Daar waar reeds wrijvingen en conflicten aanwezig zijn, worden ze versterkt. Waar de vrede een fragiel bestaan leidde, gaan onderhuidse spanningen in geweld ontvlammen.

Zo komen vele gemeenschappen

in een vicieuze cirkel terecht. Conflict en geweld vergroten immers de kwetsbaarheid van de bevolking en zorgen er voor dat de gemeenschappen nog minder in staat zijn om op een goede manier met de gevolgen van de klimaatsverandering om te gaan.

In de dreiging van de ramp die de klimaatsverandering met zich meebrengt zit ook een ongelooflijke kans verscholen: het biedt een ongekende opportuniteit voor vredesopbouw. De hele wereld staat meer dan ooit voor de historische noodzakelijkheid zich te verenigen in een gezamenlijke inspanning om dit probleem aan te pakken.

De conflicten die onvermijdelijk gepaard gaan met het klimaatsprobleem dwingen ons zowel lokaal, nationaal als internationaal tot hernieuwde solidariteit. Vanuit verschillende perspectieven zoals duurzaamheid, ecologie, armoedebestrijding, gender en vrede zijn we meer dan ooit verplicht samen naar oplossingen te zoeken, onze uitstoot te verminderen en waar nodig hulp te bieden zodat bedreigde bevolkingsgroepen zich tijdig weerbaar kunnen maken tegen de gevolgen van de klimaatsopwarming.

De volledige visietekst van de Vlaamse Vredesweek kan u nalezen in het vredesweek koerier-dossier of op de website www.vredesweek.be

De partners van de Vlaamse Vredesweek willen alle kracht bijzetten aan een klimaat van vrede. Daarom vragen ze...

... aan de verschillende overheden om een beleid te ontwikkelen dat de aspecten van duurzaamheid, ecologie, armoedebestrijding, gender en vrede integreert en dat rekening houdt met de noden en initiatieven van de gemeenschappen die door de klimaatconflicten reeds getroffen zijn of dreigen getroffen te worden.

... aan de federale overheid om de budgetten voor het militair apparaat te verkleinen en de vrijgekomen gelden te investeren in projecten om het klimaatprobleem effectief aan te pakken.

... aan de bedrijfswereld om voor elke stap van het gehele productie- en distributieproces de best beschikbare technologie in te voeren die tot een meer ecologische en rechtvaardige handel en productie leidt.

... aan onderzoeksinstituten om genderbewuste en intersectoriële kennis te ontwikkelen inzake de relatie tussen klimaat, conflict en vredesopbouw.

... aan gemeenten, scholen en socio-culturele verenigingen om het ecologisch leren en leven te bevorderen door ecologisch denken concreet te integreren in hun dagelijkse werking en om aan te sporen tot gedragsverandering.

Schrijfkernen van Amnesty International.

Puurs

Vedett (kantine evenementenhal)
Elke derde woensdag van de maand

Van 19 tot 21u

Lippelo

Café De Wandeling

Elke derde donderdag
van de maand

Van 20.30 tot 22u

Blaasveld

Parochiecentrum

Elke eerste donderdag van de maand

Van 20 tot 21u

Briefschrijfacties zijn voorradig in de wereldwinkels te Breendonk, Puurs en Bornem en kunnen daar meegenomen worden.

Boom

Elke derde vrijdag van de maand behalve juli en augustus

Tussen 20 en 21 u

Hoek 139 Boom

Zaterdag 17 oktober 2009
Van 11u tot 14u Wollemarkt
Mechelen

Straatactie en
fototentoonstelling rond
armoede hier en elders
Georganiseerd door De Lage
Drempel en De Keeting

De Lage Drempel en
De Keeting zijn twee
armoedeverenigingen uit
Mechelen.

Op 17 oktober van
11u tot 14u houden ze
een straatactie op de
Wollemarkt. Er zal een
fototentoonstelling te
zien zijn, opgebouwd rond
armoede hier en in de Derde
Wereld.

Zowel in Vlaanderen als
elders is armoede en sociale
uitsluiting een onrecht. Dit
kan zo niet langer. Vanuit de
tien grondrechten nemen we
de bezoeker mee op een reis
rond de wereld. We klagen
het onrecht aan, maar laten
ook oplossingen zien.

Voorbijgangers krijgen de
kans om mee de strijd aan te
binden.

Wanneer: op 17 oktober,
tijdens de wekelijkse markt
Waar: Wollemarkt Mechelen
(voor de kathedraal)

Info bij De Lage Drempel
(015/344377) of De Keeting
(015/27.09.25)

Vredes- nieuws ook anders (vredesnieuws@ pandora.be)

Sinds vorig Vredesnieuws kregen de 250 abonnees wiens email-adres we kennen, supplementair een aantal email-berichten.

Www.vredesnieuws.be staat in vernieuwde steigers.

Ook jij kan een bijdrage leveren. Stuur ons een berichtje met bijvoorbeeld:

- de inhoud van een internet-site of interessante gegevens, teksten, discussies, verwijzingen, ..
- de aankondiging van een activiteit

Wij sturen aan alle vredesnieuws-abonnees die op onze email service ingeschreven hebben, het bericht door.

We eigenen ons wel het recht toe om te verifiëren of het bericht kadert in de opzet van het Vredes-nieuws (een bijdrage leveren aan de sociale bewegingen). Uiteraard mag het bericht niet te groot zijn (in aantal kilobytes).

Schrijfalvastindoorons(vredesnieuws@pandora.be) gewoon een e_mail bericht te sturen met vermelding "inschrijving e_mail service Vredesnieuws" en graag ook naam en adres.

Dit Vredesnieuws verschijnt 4 keer per jaar en op zo'n 680 exemplaren. Het wordt verstuurd naar mensen uit de regio Klein-Brabant - Willebroek die zich de laatste 20 jaar geïnteresseerd getoond hebben voor vredesbeweging, derde wereld, anti-racisme, vluchtelingen, arbeiders-beweging, vierde wereld, milieu-beweging, vrouwenbeweging, ...

Op de adres-sticker vooraan op dit blad kun je zien of we ooit je financiële gift of lidmaatschap hebben genoteerd. "M" voor je naam betekent dat je dit millennium reeds gesteund hebt. Een "X" wil zeggen dat je tussen 96 en 99 een betaling gedaan hebt. Een "J" betekent dat je laatste steun dateert van vòòr 1996. Staat er niets voor je naam, dan hebben we de laatste 25 jaar geen financiële steun genoteerd. Maar misschien heb je ons wel op een andere manier gesteund. (abonnement vanaf 2,5 Euro/jaar op rek 401-2016201-74 van het Vredesnieuws.

vredesnieuws

inhoudstafel

Dit blad heeft als ambitie een forum te zijn voor de talrijke verenigingen, organisaties en bewegingen van Klein-Brabant en Willebroek die actief zijn rond thema's als milieu, mensenrechten, arbeidersbeweging, vrede, rechtvaardige wereldhandel, ontwikkelingssamenwerking, antiracisme, vluchtelingen, duurzame ontwikkeling, vredesbeweging, vierde wereld, ...

We denken bijvoorbeeld aan Amnesty International, Jeugdbond voor Natuur en Milieu, AZG, Hand in Hand, Argos, Wereldwinkels, 11.11.11-comité's, Christelijke basisbeweging, vakbonden, ATD-Vierde Wereld, Broederlijk Delen, Simmerdown, Wrak, De Schakel, Natuurpunt, ...

Je kan ons ook bereiken op internet (www.vredesnieuws.be)

Als je nog niet geabonneerd bent en je wil zeker zijn dat je dit Vredesnieuws ook in de toekomst nog krijgt, of je vindt dat er sowieso wat tegengewicht moet zijn voor de commerciële media? Stort dan minstens 2,5 Euro op rek 401-2016201-74 van het Vredesnieuws

Wat na Kyoto?	p. 1
De crisis als keerpunt	p. 2
Barbecue Vredesnieuws	p. 5
Regularisatieakkoord	p. 6
Stedenband Nquthu-Bornem	p. 7
Vlaamse Vredesweek	p. 8
Werelddag tegen armoede	p. 9
Agenda	p. 10

<http://www.vredesnieuws.be>

Agenda

vredesnieuws@pandora.be

Datum	waar?	Wat en wie?
29 augustus	Oostende	Dans mee voor het klimaat.
29 augustus 18u	Parochiezaal St Jozef Ruisbroek/Puurs	Barbecue ten voordele van Vredesnieuws
3-4 oktober	Antwerpen	Het andere Boek
7 oktober	overall	Internationale dag Waardig Werk
10 oktober	overall	Opendeurdag Wereldwinkels
17 oktober 11-14u	Mechelen Wollemarkt	Straatactie in het kader van werelddag tegen de armoede
24 oktober	Overall	Acties in kader van internationale klimaatdag
11-15 november	Overall	11.11.11 campagne Waardig Werk